

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 4 mai 2013, ora 19³⁰

Ewald Frank

[Un frate: 2 Tes. 2.13-17: „Noi însă, frați preaiubiți de Domnul, trebuie să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, căci de la început Dumnezeu v-a ales pentru mântuire, în sfințirea Duhului și credința adevărului. Iată la ce v-a chemat El, prin Evanghelia noastră, ca să căpătați slava Domnului nostru Isus Hristos. Așadar, fraților, rămâneți tari și țineți învățăturile, pe care le-ați primit fie prin viu grai, fie prin epistola noastră. Și Însuși Domnul nostru Isus Hristos și Dumnezeu, Tatăl nostru, care ne-a iubit și ne-a dat prin harul Său o mângâiere veșnică și o bună nădejde, să vă mângâie inimile și să vă întărească în orice lucru și cuvânt bun!” (...)] Amin.

Noi am citit deja un cuvânt de introducere prețios și minunat, cuvânt pe care l-am primit în inimile noastre. Într-adevăr Dumnezeu, personal, a făcut deja tot ce trebuia să se întâmple. El nu a trimis un înger sau un proroc ca să ne răscumpere. El, care l-a făcut pe om pasibil de cădere și l-a înzestrat cu voință proprie, El Însuși a preluat și răspunderea pentru răscumpărare. El personal a venit la noi, a devenit om ca să ne răscumpere și să ne dăruiască înfierea ca fii.

Simțiți-vă bine cu toții în prezența Domnului. Și Dumnezeul Atotputernic să facă niște lucruri mari în noi toți, prin harul Său. Noi am auzit deja că sunt diferite probleme, necazuri peste necazuri. În toți anii trecutului eu încă n-am auzit de atât necaz cum este acum în mijlocul poporului lui Dumnezeu. În mod deosebit aici sunt boli și alte nevoi diferite. Noi ne încredem în Domnul, că El va confirma Cuvântul Lui astăzi și va face totul bine, prin harul Său.

Foarte scurt doresc să transmit saluturi [...].

Noi mulțumim lui Dumnezeu că putem fi uniți cu toți aceia care într-adevăr au primit acum Cuvântul lui Dumnezeu și cred ceea ce a făcut și a făgăduit Dumnezeu pentru timpul nostru. Frați și surori, în special cu privire la ceea ce se întâmplă în ultimul timp, îndeosebi în

Vatican, nu vom intra în detalii, dar doresc să spun ceva. Niciodată [n-au fost] atâția președinți care să invite un papă; chiar Shimon Perez vine la Vatican și îl invită pe papa în Ierusalim, Israel. Și în această legătură se aud deseori cuvintele din 1 Tes. 5: „Pace și siguranță”, pace și siguranță pentru Orientul Mijlociu și pentru toată lumea.

Nu doresc să intru în prea multe detalii și cu privire la ce spun bisericile protestante, dar totuși doresc să vă arăt două lucruri în care ne este arătat foarte clar cum privește lumea spre Vatican. Una din cele mai mari publicații care se tipărește în toate limbile are titlul: „Vaticanul, puterea mondială”, „Împărăția tainică a papilor”, iar apoi un alt titlu: „Înconjurat de un zid înalt, în inima Romei, unul dintre cele mai misterioase state din toată lumea, Vaticanul”. Există o singură biserică care este [în același timp] și stat și este doar o singură biserică pe acest pământ care are legături diplomatice cu aproape toate guvernele și statele de pe pământ, care face schimb de ambasadori ca biserică-stat.

Și *aici* este una dintre cele mai ciudate publicații: „Acum va fi împărăția lui Dumnezeu”. Vaticanul prezintă aici o fotografie frumoasă luată de sus care „ar trebui să fie Împărăția lui Dumnezeu pe pământ”. Fotografia Vaticanului să fie Împărăția lui Dumnezeu pe acest pământ?

Frați și surori, nu intrăm în mai multe detalii dar suntem mulțumitori că Dumnezeu a pus capăt acestui prizonierat babilonian. Aceasta a fost una din primele teze ale lui Martin Luther, sfârșitul prizonieratului babilonian. Un prizonierat este o sclavie, așa este. Noi s-o înțelegem corect. Când Israelul a fost în prizonieratul babilonian, ei au fost supuși babilonienilor și ei trebuia să facă tot ce li s-a cerut. Cu voia lui Dumnezeu voi scrie despre tema aceasta. Noi trebuie s-o spunem: că s-a născut o religie și anume o religie care n-are nimic comun cu Dumnezeu, cu Biserica lui Isus Hristos, cu planul de mântuire. În secolul IV, în imperiul roman s-a născut această biserică și s-a decorat cu diferite versete biblice, de sus până jos. Noi vom scrie încă o dată, detaliat, despre această temă.

Eu mi-am notat diferite versete din Daniel, unde ne este arătat foarte clar ce putere va avea acest ultim conducător mondial. Aceasta este una din afirmațiile care au fost făcute: „Roma și Moscova se vor uni”. Multe lucruri au fost spuse. Totul va fi unit. Totul va ajunge la punctul în care se va striga: „Pace și securitate!”

În bine cunoscutele Scripturi din prorocul Daniel este scris ce va face acest bărbat care va rosti aceste lucruri. Nimeni nu știe cine este, dar la sfârșit el va stăpâni toată lumea, indiferent cine va fi acesta. Despre el citim în Daniel 8.24: *„El va fi tare, dar nu prin puterea lui însuși; el va face pustiiri de necrezut, va izbuti în tot ce va începe, va nimici pe cei puternici și chiar pe poporul sfinților”*. Am putea citi mai departe această descriere, dar citim și în Daniel 9.27: *„El va face un legământ trainic cu mulți, timp de o săptămână, dar la jumătatea săptămânii va face să înceteze jertfa și darul de mâncare și pe aripa urâciunilor idolești va veni unul care pustiește, până va cădea asupra celui pustiit prăpădul hotărât”*.

Cum spuneam, lăsăm totul în seama lui Dumnezeu, dar legământul, tratatul, se va încheia. Noi nu vedem doar ce se întâmplă pe tot pământul: războaie, vești de războaie, cutremure și foamete care au fost prezise mai dinainte pentru acest timp de pe urmă, ci recunoaștem în special ce se întâmplă cu Israel și în jurul lui. Și dacă vorbim despre pace, atunci nu este vorba despre Tokyo sau alt oraș, ci întotdeauna este vorba despre o țară din Orientul Mijlociu, despre un oraș, acel oraș pe care Dumnezeu l-a ales, acolo unde sunt Muntele Sion, muntele Măslinilor, grădina Ghetsimani, dealul Golgota, toate aceste locuri biblice care ne-au adus planul de mântuire, sunt acolo. Și acesta este lucrul important: nu este vorba de un oraș oarecare, ci este vorba de Ierusalim, ca el să fie împărțit. Haideți să lăsăm acum tema aceasta.

Astăzi am un mesaj de bucurie pentru voi, un mesaj foarte îmbucurător. Ieri m-a sunat o soră pe care doar puțini dintre noi o cunosc. Ea mi-a spus următoarele: am avut un vis. Eu nu sunt un om care pune mare greutate pe vise, decât dacă acestea au o importanță. În visul acesta, ea a văzut și a auzit: *„Mergeți cu toții la Krefeld”*. Sora aceasta locuiește la aproximativ 600 km de Krefeld. Apoi a urmat și propoziția: *„A sosit timpul ca să fie împărțită îmbrăcămintea pentru mireasă. Invitați-i pe toți”*. În acest vis ea a văzut cum erau aduse niște haine albe foarte frumoase și toți cei care au venit și-au primit propria haină, acea îmbrăcămintă de mireasă. Eu m-am gândit: *„Iubite Domn, acesta este un lucru important”*. Ce scrie în Apoc. 19.7-8? *„Mireasa Lui s-a pregătit! Și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor și curat. (Inul subțire reprezintă faptele neprihănite ale sfinților.)”*. Frați și

surori, indiferent ce putem să înțelegem, aici nu este vorba de Krefeld, ci este vorba de Cuvântul Dumnezeului Atotputernic. Și așa cum fratele Kupfer mi-a spus astăzi, în câteva cuvinte: Dumnezeu ne-a încredințat un mesaj sfânt. Eu adaug: într-adevăr este ultima chemare pe care ne-a trimis-o Dumnezeu în timpul acesta, pentru ca noi să stăm pe deplin neprihăniți înaintea lui Dumnezeu.

Preaiubiți frați și surori, scumpi prieteni, în toată vestirea noastră, L-am pus în centru pe Isus Hristos Cel răstignit și înviat, care va reveni. Pe El L-am pus în centrul fiecărei predici și chemarea sfântă ne este adresată nouă, tuturor. Și noi toți am înțeles că aceasta nu este o lucrare omenească.

Și nimeni nu a putut s-o spună, în afară de fratele Branham, care s-a referit la Ioan 5.19: „*Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai*”. Și în această slujbă profetică deosebită, tot ceea ce i-a fost arătat acestui bărbat al lui Dumnezeu în vedenie, el a trebuit să spună. În timpul nostru Dumnezeu a făcut lucruri supranaturale, prin harul Său. El a repetat aceeași slujbă, ca noi toți să știm că nu un om, ci Dumnezeu este la lucru. El ne-a atras atenția asupra lucrurilor importante din timpul nostru. Dacă este vorba despre noțiunea „mesaj”, atunci fratele Branham deseori a spus că „mesajul este înapoi la Cuvânt, înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu!”. Cum am spus deseori, nu a rămas niciun loc despre care să mai trebuiască să discutăm. Cine primește har înaintea lui Dumnezeu, aceluia El i se descoperă, îi descoperă Cuvântul și voia Sa; și atunci noi ajungem la unitatea în credință.

În predica fratelui Branham, din limba engleză, „Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită” fratele Branham se adresează credincioșilor:

„Iubiți-vă unii pe alții mai presus de orice. Iubiți-vă unii pe alții, indiferent ce încearcă diavolul să spună. Acum voi sunteți un grup numeros și frumos, dar amintiți-vă avertismentul meu! Satana nu va permite să rămână așa. Nu! El va trage din toate direcțiile; va aduce pe cineva în mijlocul vostru, pe care el îl va folosi ca țintă. El va aduce un critic sau un necredincios, îl va așeza înăuntru și va avea grijă ca acesta să aibă părtașie cu voi în toată liniștea, apoi el îl va înțepa pe acest flăcău cu vreo otravă și îl va lansa împotriva bisericii. Să nu vă puneți de partea

lui! Să nu vă faceți de lucru cu alte probleme! În continuare, fiți prietenoși și iubitori unii cu alții. Rugați-vă pentru bărbatul sau femeia respectivă, indiferent cine este, pentru ca și ei să fie salvați. Rugați-vă pentru ei. Și țineți laolaltă și țineți la predicatorul vostru. El este păstorul, iar voi să-l respectați. El vă va conduce prin aceasta¹, cu ajutorul lui Dumnezeu, pentru că el este pus de Dumnezeu s-o facă.

Gândiți-vă; dușmanul va veni. Dacă se va întâmpla aceasta, țineți cu atât mai mult laolaltă. Iar acela pe care Satana îl va folosi, fie va pleca, fie va intra și va fi unul dintre voi. Să nu vă uniți în grupuri sau să vorbiți între voi despre ceva. Noi suntem una! Eu nu aș putea să spun: «Mână stângă, eu sunt supărat pe tine, te voi lepăda, pentru că nu ești mâna mea dreaptă.» Este mâna mea stângă. Eu doresc să rămână acolo; eu vreau ca și vârful degetelor mele să rămână exact acolo; fiecare părticică din corpul meu să rămână exact pe locul ei. Și Dumnezeu vrea ca noi, ca trup de credincioși, ca grup, să rămânem împreună.

Și voi aveți benzi despre ceea ce credem. Voi aveți benzi despre disciplina în Biserică; despre cum să ne purtăm în Biserică lui Dumnezeu...”

Frați și surori, eu sunt interesat de unitatea dumnezeiască, fiindcă doar în adevărata armonia dumnezeiască poate avea loc desăvârșirea Bisericii Mireasă. Și pentru aceasta nu este permis să formăm partide și grupuri, să nu facem lucruri personale deosebite, ci cu toții să ne supunem călăuzirii Duhului Sfânt în ordinea divină. Să nu propovăduim niște învățături deosebite, să nu avem grupuri. Ci cu toții să-I slujim Domnului și să stăm la dispoziția Lui. Și noi știm că Domnul o va face bine, prin harul Lui. Biserica nu aparține unui predicator, Biserica aparține Domnului nostru Isus Hristos, a Celui care a plătit prețul, El este proprietarul. Și apoi El a pus diferite slujbe în Biserică și acestea slujesc, toate, pentru zidirea Bisericii.

Și aceasta am subliniat-o deseori: niciodată o învățătură biblică nu a produs o despărțire. Fiecare învățătură biblică – am auzit-o în cuvântul de introducere – fiecare învățătură biblică unește pe cei credincioși cu Dumnezeu; și formează din noi o unitate, ne face o inimă și un suflet astfel încât să găsim unitatea în Duhul. Toate învățăturile străine produc

¹ Prin această încercare – n.tr.

confuzie și dezbinări. De aceea aici, în acest loc, punem un accent deosebit pe Cuvântul lui Dumnezeu. Și așa cum o spunem, așa și dorim să fie spus: nu cuvântul meu, nu cuvântul tău, ci Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în vecii vecilor.

Fac și această observație, la nivel mondial: este foarte important ca noi să punem toate afirmațiile fratelui Branham pe un fundament biblic și, prin har, noi o și putem face. Noi nu formăm o religie nouă.

Voi știți că toți se referă la un proroc sau o prorociță. Noi ne referim la Isus Hristos, Începătorul și Desăvârșitorul credinței noastre. Și toți apostolii, toți prorocii, așa cum a spus și Ioan Botezătorul, toți au îndreptat [atenția] credincioșilor spre Domnul nostru, până la afirmația: „*Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință, dar Cel ce vine după mine... El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc*” [Mat. 3.11].

Acum, la subiect: pregătirea, chemarea afară, punerea la o parte este aproape încheiată. Nu știu cât timp ne-a mai rămas ca să dăm chemarea finală în toată lumea, dar noi luăm în serios lucrarea aceasta.

Și cei doi frați ai noștri din Portugalia sunt aici. Ieri ei au avut o întrebare arzătoare din Apoc. 14.6: „Ce însemnătate are îngerul care a fost văzut zburând prin cer, care vestește Evanghelia tuturor locuitorilor pământului, oricărei limbi și oricărui norod?”. Noi luăm acest verset biblic și mergem la Matei 24.14: „*Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul*”. Dumnezeu poate să arate în ceruri ce se va întâmpla pe pământ. El este Dumnezeu și întotdeauna El a vorbit în pilde. Și la această temă trebuie să mergem de la un verset biblic la altul. Nu doresc să intru mai adânc în această temă, dar este o durere foarte mare ce au făcut oamenii cu afirmațiile fratelui Branham, cum au umplut cărți întregi cu tot felul de povești.

Frați și surori, v-o spun încă o dată: Dumnezeu a trimis pe mesagerul Său. Eu îndrăznesc s-o spun: Pavel și Petru au avut slujba lor și Pavel a putut spune că tot ce a aparținut de planul lui Dumnezeu i-a fost descoperit lui. Dar o astfel de slujbă [ca a fratelui Branham] nu a avut-o niciunul din ei. Și aceasta a trebuit să fie așa, ca la sfârșitul timpului de har, Dumnezeu să Se descopere în stâlpul de foc și în stâlpul de nor, ca să dea această ultimă chemare, acest ultim mesaj.

Eu am citit despre această temă, de câte ori fratele Branham s-a referit la anul 1933, când i-a fost spus, din această lumină supranaturală că „mesajul care i-a fost încredințat va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”.

Masa cu predicile se vede cel mai bine în fotografia de la Zürich. Am adus-o cu mine. Noi avem toate predicile fratelui Branham pe care le-a vorbit după deschiderea peceților, în Jeffersonville. Am tradus aceste predici și stau la dispoziția tuturor. Noi nu v-am ascuns niciun fel de hrană spirituală. Nu este necesar ca cineva să se ridice și să spună: „Eu fac cutare sau cutare lucru”. Dumnezeu nu împarte mai multe însărcinări. El dă o singură însărcinare pentru o lucrare. Așa este. Nu a fost niciodată altfel.

Am adus cu mine și fotografia cu chivotul legământului. Doresc ca și voi să vedeți această fotografie încă o dată. Chivotul legământului a fost construit la porunca lui Dumnezeu, exact după modelul dat de Dumnezeu: El a dat lungimea, lățimea, înălțimea. Dar ce s-a întâmplat după aceea? Ceea ce trebuia scris pe table a fost pus în chivot și nu a mai fost adăugat nimic. Doar ce a spus și a scris Dumnezeu, doar aceasta a fost în chivot și nimic altceva. Și Iosua a pus acest chivot pe umerii preoților și au mers la Iordan. Și ce s-a întâmplat? Apa Iordanului nu s-a despărțit fiindcă au venit preoții, ci fiindcă [acolo era] chivotul, cu făgăduința: „Eu v-am dat această țară, Eu am făgăduit-o deja lui Avraam”. Acum, noi suntem purtătorii Cuvântului legământului, căruia nu-i mai poate fi adăugat nimic. Noi credem cum a spus Sfânta Scriptură.

Despre eforturile de pace, noi avem un cuvânt minunat în 1 Tes. 5, unde ne este arătat foarte clar ce se întâmplă în timpul nostru. Citim de la v. 1: „*Cât despre vremuri și soroace, n-aveți trebuință să vi se scrie, fraților*”. Acum vine o afirmație puternică: „*Pentru că voi înșivă știți*

foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea” (v. 2). Deci, aici este vorba despre ziua Domnului care stă deja să vină. Dar înainte de a veni ziua Domnului, Dumnezeu a vrut să trimită un proroc care să întoarcă inimile copiilor înspre lucrurile crezute de părinții lor. Dar înainte de a veni această zi a Domnului, care vine ca un hoț noaptea... V. 3: *„Când vor zice: «Pace și liniște!», atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată; și nu va fi chip de scăpare*”. Deci, nu în acel moment când sunt doar niște eforturi de pace, ci atunci când ei vor spune: *„Aici este tratatul de pace, toți au fost de acord și au semnat, totul este clarificat, acum este «pace și siguranță»*”. Atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei. Peste cine? Peste cei necredincioși!

Auziți ce este scris în v. 4: *„Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea [a Domnului] să vă prindă ca un hoț*”. Pe noi nu ne poate surprinde această zi, fiindcă noi am crezut Cuvântul făgăduinței, ne-a fost descoperit și noi am avut parte de slujba care trebuia să aibă loc înainte de a veni ziua a Domnului, slujbă care a și avut loc. Și noi știm în ce timp trăim.

Încă o dată v. 4: *„Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț*”. V. 5: *„Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului*”. Suntem într-adevăr [fii ai zilei]? Eu cred că noi suntem, fiindcă Dumnezeu a spus mai dinainte că: *„spre seară se va arăta lumina*” [Zah. 14.7]. Și noi putem să fim mulțumitori din toată inima noastră fiindcă ne-a fost dăruită această lumină, așa cum spune și prorocul Isaia: *[„lumina soarelui va fi de șapte ori mai mare (ca lumina a șapte zile), când va lega Domnul vânățile poporului Său și va tămădui rana loviturilor lui”]*. Când Domnul va repara tot ce este stricat în mijlocul poporului, soarele va străluci de șapte ori mai puternic. Lumina lui Dumnezeu strălucește ca niciodată mai înainte, în timpul când Domnul repară toată paguba din Biserica nou testamentară și ne readuce la început. Așa o va face El și cu Israelul, atunci când va sosi timpul lor. Noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din adâncul inimilor noastre pentru că putem trăi acum, în acest timp.

Noi am citit deseori cuvântul din Luca 19 pe care îl și înțelegem corect și-l putem experimenta, prin har. Mai întâi citim Luca 19.42: *„Și*

a zis: *«Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile, care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi»*». Aceasta o spune Domnul acelor care n-au recunoscut mesajul și timpul în care au trăit ei, ci au rămas în programele lor religioase.

Frați și surori, Dumnezeu ne-a scos afară din toate programele religioase și, prin har, ne-a inclus în planul Său de mântuire.

Apoi Luca 19.44: *„Te vor face una cu pământul, pe tine și pe copiii tăi din mijlocul tău; și nu vor lăsa în tine piatră pe piatră, pentru că n-ai cunoscut vremea când ai fost cercetată”*.

Noi dorim să subliniem acest fapt: în acea zi când Dumnezeu Își împlinește Cuvântul Său, atunci când profetia biblică se împlinește, cine recunoaște acest timp cu adevărat a primit har înaintea lui Dumnezeu. De aceea este scris: *„pentru că n-ai cunoscut vremea când ai fost cercetată („prin har” – lb. germ.)*. O cercetare prin har, în timpul nostru. Noi nu am trecut pe lângă aceasta, ci am primit-o, am crezut-o și mulțumim Domnului pentru Cuvântul Său scump și sfânt.

În Coloseni 1 avem o descriere a lucrării de mântuire. Astăzi vom da această chemare încă o dată și o vom adresa tuturor acelor care nu și-au dedicat pe deplin viețile lor Domnului.

Haideți s-o spunem liber și deschis: doar cine face parte din Biserica Mireasă va primi îmbrăcămintea de nuntă. Pentru aceasta este necesar ca noi să ne trăim convertirea, prin har. Și dacă este scris: *„Pocăiți-vă!”*... ce este o pocăință? Pocăința înseamnă că îți pare rău, îți pare atât de rău de lucrurile pe care nu le-ai făcut corect. Ce înseamnă o convertire? Convertirea înseamnă întoarcere – să părăsiți calea largă și să intrați pe poarta strâmtă, acceptați-L și primiți-L pe Isus Hristos ca Mântuitorul vostru personal, prin har!

Deci [noi să avem] toate aceste trăiri de mântuire: o convertire adevărată, o pocăință adevărată, primind siguranța credinței, fără a mai rămâne în îndoieli: *„Oare acum sunt iertat? Nu sunt iertat?”*. Noi să știm că așa de sigur cum soarele strălucește pe cer, la fel de sigur, eu, un păcătos, am primit iertarea – cum spune o cântare germană. Eu trebuie să știu că totul s-a întâmplat pentru mine. Dumnezeu a fost în Hristos și m-a împăcat pe mine cu El Însuși. El Și-a vărsat sângele Lui pentru mine, astfel ca viața care a fost în sângele Lui să poată fi în mine, în noi.

Deci, nu numai să vorbim despre Mireasă, ci mai întâi trebuie să avem o trăire autentică a convertirii, trebuie s-o experimentăm, ca credincioși, prin har.

În Coloseni 1.14 ne este spus tuturor: „*În care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor*”. La aceasta noi spunem Amin! Aceasta nu se va întâmpla cândva, ci s-a întâmplat atât de adevărat precum Domnul nostru a strigat pe cruce: „*S-a isprăvit!*”.

Haideți s-o spunem cinstit și deschis: doar acela care a trăit cu adevărat o convertire, o întoarcere la Hristos, va părăsi calea cea largă, va intra pe poarta îngustă și va asculta de ceea ce spune Duhul, Bisericii. Acolo unde mai este sinele propriu, noi încă n-am murit cu Hristos. Acolo încă trăiește omul vechi.

În v. 15 ne este spus: „*El este chipul Dumnezeului Celui nevăzut, Cel întâi născut din toată zidirea („zidirea desăvârșită” – lb. germ.)*”. Domnul Dumnezeu a așezat totul într-o ordine minunată. Creația naturală, creația spirituală... „*dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă; cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi*”.

Haideți să ne întoarcem la acest gând principal și să citim încă două versete. Coloseni 1.19-20: „*Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El și să împace totul cu Sine prin El, atât ce este pe pământ, cât și ce este în ceruri, făcând pace prin sângele crucii Lui*”. Din partea lui Dumnezeu a avut loc totul, prin harul Său.

Dar acum ne întoarcem la gândul despre Mireasa Mielului: „*Soția Lui s-a pregătit! Și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor și curat*”. Nu o îmbrăcăminte veche, care trebuie peticită, ci o îmbrăcăminte nouă. Noi cântăm deseori cântarea: „*Totul nou, totul nou, sângele Mielului mă curăță și face totul nou*”. Atunci nu mai trebuie să ne forțăm, ci viața lui Dumnezeu în noi o va realiza. Trebuie să ne forțăm să trăim pentru Domnul și să facem lucrurile corect? Nu, deloc, ci este viața noastră pe care ne-a dăruit-o Dumnezeu prin harul Său. Atunci noi putem spune într-un mod smerit, cum a spus-o și Pavel: „*În El avem viața, mișcarea și ființa*” [Fapte 17.28]. Atunci noi nu ne mai aparținem nouă, ci aparținem Domnului nostru care ne-a iubit, ne-a răscumpărat și a cărui proprietate am devenit, prin harul Său. Deci, să fim în concordanță deplină cu Dumnezeu și cu Cuvântul Său. Și acest lucru se întâmplă cu adevărat și este posibil numai în Biserica Mireasă.

Toți ceilalți, cum a spus-o și fratele Branham în această avertizare: dacă cineva are dușmănie în el, provoacă deranj. Dar toți cei născuți din Dumnezeu au primit și au viața divină, viața lui Isus Hristos, Domnul nostru. Atunci se împlinește că noi ținem legătura desăvârșirii, dragostea, și slujim împreună lui Dumnezeu și permitem să fim pregătiți pentru revenirea Mirelui. „Iată vine Mirele, ieșiți să-L întâmpinați!” – acesta este ultimul mesaj, înainte ca noi să citim că acelea care au fost pregătite, au intrat la ospățul de nuntă. Frați și surori, eu nu o pot face, numai Dumnezeu o poate face. Dar prin vestire ne este arătată calea, prin vestire ne este arătat că Domnul poate să facă totul în noi toți și o va face, dar noi trebuie să punem voia noastră în voia Lui. În viața noastră naturală să trăim normal, cumpătați, dar în interiorul nostru să fim uniți cu Dumnezeu și să fim în concordanță cu Cuvântul Său scump și sfânt. Mireasa Mielului va fi îmbrăcată în in strălucitor și alb. Acolo nu mai este nicio pată, n-a mai rămas nimic, ci prin Sângele prețios al Mielului am primit o iertare deplină și o neprihănire deplină. Așa cum fratele Branham a spus-o atât de frumos: [noi suntem] ca și când n-am fi păcătuit niciodată, ca și când n-am fi încălcat niciodată legea Lui. Toată paguba a fost reparată, pedeapsa care, de fapt, ar fi trebuit să ne lovească pe noi a fost pusă pe El, Răscumpărătorul, astfel ca noi să avem pace și prin rănilor Lui noi suntem tămăduiți.

Haideți să rezumăm ce am vrut să spunem în seara aceasta și ce am privit aici în seara aceasta. Noi vedem ce se întâmplă în jurul nostru, vedem ce se întâmplă cu Ierusalimul, observăm toate acestea și citim în Sfânta Scriptură ce este scris despre aceste lucruri. De fiecare dată subliniem ce a spus Domnul nostru: „Când vedeți toate aceste lucruri întâmplându-se, ridicați-vă capetele voastre căci știți că eliberarea voastră se apropie”. A putut s-o vadă Pavel, deja? Sau Martin Luther sau cei din trezirile trecute, care au cântat despre Mireasă? Cine a putut să o vadă în secolele trecute sau în trezirile trecute? Abia acum, după ce Dumnezeu a trimis o slujbă profetică, abia după aceea am putut noi să vedem Cuvântul profetic și l-am putut așeza pe o bază biblică. Fiți cinstiți: aș fi putut eu s-o știu? Ați fi putut voi s-o știți? Noi am fi rămas acolo unde am fost și până atunci. Dar a venit apoi acea zi, acea oră când chemarea lui Dumnezeu mi-a fost adresată mie și ție, personal, iar noi am răspuns acestei chemări și am crezut mesajul. Așa cum este scris în

Isaia 53: „Cine a crezut vestirea noastră și cui i-a fost descoperit brațul Domnului?” Și Pavel scrie: „*Când vor zice: «Pace și liniște!» atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei...*”. Nu peste noi, ci „peste ei”, „...ca durerile nașterii peste femeia însărcinată...”.

În zilele noastre, când se desfășoară toate aceste negocieri de pace, acum se va încheia legământul acesta, după ce Mireasa va fi răpită. Odată fratele Branham a spus că ea nu va vedea încheierea legământului, dar noi vom vedea dezvoltarea înspre aceasta.

Acum începeți să-I mulțumiți lui Dumnezeu. Pavel scrie: „*voi, fraților, nu sunteți în întuneric*”. Desigur, noi nu suntem în întuneric. Lumina lui Dumnezeu strălucește, Cuvântul profetic este o lumină puternică care strălucește într-un loc întunecos. De asemenea, accentul pus pe ziua Domnului... Și cât de prețioasă este pentru noi această făgăduință pe care Domnul a repetat-o în Noul Testament: „Ilie va veni și va reșeza totul”! Toți ceilalalți râd de aceasta, ne batjocoresc, dar noi suntem mulțumitori fiindcă Domnul Dumnezeu, spre seară, a trimis lumină și Cuvântul profetic este pus pe sfeșnic și noi, cu adevărat, nu mai trăim în întuneric, ci avem lumina vieții. Fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu care ne-a fost descoperit ne-a adus lumină. De aceea noi suntem mulțumitori fiindcă Domnul Dumnezeu a condus totul în acest mod.

Așa cum am spus-o și mai înainte, chemarea se va încheia, încet dar sigur, ultimii vor fi chemați. Cred că în adunările din primul sfârșit de săptămână au fost peste 1060 de conexiuni în 88 de țări. Ajungem la marginile pământului cu ultimul mesaj. Și după ce a fost chemat afară ultimul și a intrat în Biserica Domnului; toți care ies afară din toată confuzia trebuie să intre în ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu nouă și ne-a descoperit prin harul Său. În acest loc noi nu facem nicio politică religioasă, ci aici este vestit doar Cuvântul lui Dumnezeu și este pus pe sfeșnic.

Doresc să mai adresez un cuvânt tuturor celor care încă nu au primit siguranța în credință că au devenit un copil al lui Dumnezeu, care încă nu cunosc „siguranță binecuvântată, Isus este al meu” – cum spune o cântare. Dacă tu nu o cunoști încă, dacă nu ești sigur de aceasta, dacă nu ai trăit-o, atunci astăzi este ziua potrivită pe care Domnul a făcut-o pentru tine.

De asemenea, ceea ce am subliniat deja de la început și anume ultima chemare: „Iată, vine Mirele, ieșiți-I în întâmpinare”. Această ultimă chemare răsună acum și înainte de a veni Mirele, Mireasa nu este doar dezbrăcată [de lucrurile lumești], ci, în prezența lui Dumnezeu, este pregătită pentru răpire, sfințită în Cuvântul adevărului. De aceea noi subliniem întotdeauna aceste trei lucruri: mai întâi Sângele legământului celui nou, Cuvântul lui Dumnezeu pe care El ni l-a dăruit nouă, Bisericii nou testamentare și Duhul lui Dumnezeu care ne călăuzește în tot adevărul. Ne-a mai rămas de făcut numai un lucru: să ne punem la dispoziția Domnului și să-I spunem: „Fie-Ți milă de mine!”. Dar vă rog frumos nu [o faceți] prin necredință, ci printr-o credință desăvârșită în lucrarea încheiată de răscumpărare, de pe crucea Golgotei.

Noi nu dorim să predicăm doar neprihănirea, ci să și trăim neprihănirea, sfințirea și botezul cu Duhul Sfânt. Nu doar să fie predicate, ci și trăite. Așa se va și întâmpla, că Dumnezeu va trimite ploaia târzie. Permiteți-mi să vă citesc din prorocul Zaharia - se va întâmpla așa cum a făgăduit-o Dumnezeu în Cuvântul Său. Aici, în Zaharia 10 este un text care ne este adresat nouă. Zah. 10.1: „*Cereți de la Domnul ploaie, ploaie de primăvară* („ploaie târzie” – lb. germ.)! ” [„*Cereți de la Domnul ploaie, în timpul ploii târzii*” – lb. engl.]. Deci, nu [o cereți] înainte. Ci atunci când timpul se împlinește, atunci cereți de la Domnul ploaie, la vremea ploii târzii.

Ploaia timpurie a căzut atunci și ploaia târzie cade acum. În Iacov 5 este scris despre ploaia târzie care va cădea peste toți aceia care așteaptă revenirea lui Isus Hristos. Iacov 5.7: „*Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă rodul scump al pământului și îl așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie*”.

Aici, în Sfânta Scriptură, este scris când se va împlini timpul. Și acest timp se va împlini în curând. Câți înțeleg, când Pavel spune: „*voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț*”? Pentru noi răpirea nu va fi o surpriză, noi o așteptăm, noi mergem în întâmpinarea Domnului nostru și va fi un moment și noi vom trece din starea aceasta muritoare în cea nemuritoare. Aici este scris cuvântul „*revenire*”, în alte traduceri este scris „*venire*”. „*Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, nu renunțați!*” Nu spuneți: „Doamne, ar fi

trebuie să aibă deja loc”! Dumnezeu știe când trebuie să împlinească și se va împlini. „*Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, până la revenirea Domnului*”.

Și toți cei ce fac parte din Mireasa Mielului nu vor face nimic de la ei înșiși, ci vor trăi prin harul Lui faptul că Dumnezeu va împlini Cuvântul Său sfânt în noi toți. Așa cum a făcut-o El la început, o va face și la sfârșit. El este Alfa și Omega, este Primul și Ultimul, El a început într-un mod minunat și va încheia într-un mod și mai minunat. Această încheiere o vom trăi împreună, prin harul Domnului. Puteți s-o credeți? Puteți s-o recunoașteți în situațiile care se întâmplă în jurul nostru că aceasta [revenirea Domnului] este foarte aproape, chiar la ușă? Prin harul Dumnezeului nostru, noi putem recunoaște și vedea aceste lucruri.

Eu mai spun încă o dată acest lucru: „*Voi, dragi frați și surori, voi nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț. Voi toți sunteți copii ai luminii*”. Voi toți ați recunoscut ziua cercetării îndurătoare din partea lui Dumnezeu, ați crezut Cuvântul făgăduit pentru acest timp, v-a fost descoperit prin Duhul. Este așa? Nu prin lecții particulare, ci prin Duhul Sfânt ne-a fost descoperit fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Mulțumiri Dumnezeului Atotputernic pentru credințioșia Lui! Aleluia! Amin.

Haideți să ne ridicăm și să cântăm împreună „Așa cum sunt”. [Se cântă cântarea (...)]

În timp ce ne aplecăm capetele și ne rugăm liniștiți înaintea lui Dumnezeu dați-mi voie să întreb: mai este ceva în mijlocul nostru care are anumite probleme să creadă mesajul timpului prezent? Mai este ceva aici care nu a recunoscut timpul în care trăim, împlinirea profețiilor biblice, care încă nu înțelege corect? Atunci Îl vom ruga pe Domnul să vă deschidă înțelegerea pentru Scriptură și pentru ce am citit azi din 1 Tes. 5.

Frați și surori, eu sunt mișcat într-un mod deosebit: dintre miliarde de oameni din toată Europa și din toată lumea, nu putem exprima în procente numărul de oameni care fac parte din Mireasa Mielului! Prin aceasta vedem alegerea, predestinarea înaintea întemeierii lumii, căci noi am putut primi doar ceea ce ne-a dăruit Domnul, pentru că am fost hotărâți mai dinainte, predestinați ca s-o primim. Primiți-o, credeți-o și apoi vi se va descoperi! Domnul ne deschide și astăzi înțelegerea pentru

Scriptură, de fiecare dată când El ne vorbește prin Cuvântul Său. Aceasta nu s-a întâmplat când El a vorbit în pilde, ci s-a întâmplat în Luca 24, când El a început de la Moise, psalmi, proroci și le-a deschis înțelegerea pentru Scriptură, ca ei să poată așeza totul biblic. La fel se întâmplă și acum. Domnul ne vorbește, El ia Cuvântul din Vechiul și Noul Testament, din Evanghelii și epistole, până la Apocalipsa și ne face cunoscut totul și ne deschide înțelegerea, astfel încât să putem înțelege cu toții același lucruri, să putem auzi aceleași lucruri, să fim toți călăuziți în tot adevărul. Aceasta este ziua cea mai mare și perioada cea mai minunată din toată Biserica nou testamentară. Este perioada cea mai importantă. Acum trebuie să ne decidem și cu această decizie vom intra în veșnicie.

Adresez din nou această rugămintă acelor care au anumite probleme să creadă: noi ne vom ruga împreună și vom crede împreună, ca Domnul să deschidă tuturor înțelegerea pentru toate versetele din Scriptură, să le descopere toate legăturile și să le arate tuturor împlinirea.

De asemenea, ne vom ruga pentru toți cei care doresc să-și predea total viețile lor Domnului, ca să meargă acasă cu siguranța în credință că Domnul i-a primit sută-la-sută.

Apoi ne vom ruga și pentru toți cei bolnavi, pentru toți cei slabi, pentru toți cei care au probleme. Noi nu-I vom spune lui Dumnezeu ce să facă și cum să facă, dar Îl vom ruga să-Și confirme în noi Cuvântul Lui. Frați și surori, El, care a chemat la existență toate lucrurile din nimic, El a zis un cuvânt și au fost acolo. El astăzi face la fel: spune un cuvânt și se împlinește. El a spus orbului „primește-ți vederea” și a văzut; a spus leprosului: „Fii curățat!” și s-a vindecat. El a spus lui Lazăr: „Lazăre, vino afară!” și Lazăr a ieșit. Cuvântul Domnului este atotputernic și astăzi se vor întâmpla lucruri mari.

Noi vom crede împreună și ne vom ruga împreună. Iubite Domn, Tu veșnic credincios Dumnezeu, noi am auzit Cuvântul Tău, am primit Cuvântul Tău prin credință. Ne rugăm acum pentru toți aceia care sunt prezenți și pentru toți care sunt uniți cu Tine pe tot pământul, începând din Noua Zeelandă, Australia, Canada, pe toate continentele. Toți să trăiască mâna lui Dumnezeu. Dreapta Domnului este biruitoare și astăzi în toți cei răscumparați din toată lumea. Tu ai dăruit mult har, ne-ai deschis înțelegerea noastră pentru Scriptură, din nou. Noi am fost

introduși mai profund în Cuvântul Tău. Noi Îți mulțumim că nu trăim în întuneric, ci putem avea lumina Cuvântului descoperit.

Acum Ți-i aducem pe toți cei care vor să-și dedice viețile Ție. Iubite Domn, primește-i pe toți, astfel încât toți să meargă acasă cu siguranța în credință. Dacă ei sunt deja acasă și ascultă prin Internet, ei s-o trăiască personal, prin harul Tău. Binecuvântează pe toți cei care au fost conectați, pe întreg pământul. Te rugăm din nou, deschide înțelegerea și dăruiește har ca Mireasa Ta să fie îmbrăcată în timpul vestirii în in alb, strălucitoare, ca tot ceea ce nu face parte din Împărăția lui Dumnezeu să fie dat afară. Noi să dezbrăcăm omul vechi și să îmbrăcăm omul nou care este făcut după neprihănirea lui Dumnezeu, în sfințenie.

Iubite Domn, eu cred că în seara aceasta s-a întâmplat deja, că cuvântul Tău a fost adevărat! Tu ai salvat, ai vindecat, ai dăruit descoperire, ne-ai călăuzit în Cuvântul Tău, în voia Ta. Astăzi s-au întâmplat lucruri mari. Lăudat și slăvit să fie Numele Tău sfânt și scump al lui Isus! Aleluia! Și voi puteți spune „Aleluia!” Cinste Domnului! Cinste Domnului! Aleluia! Prezența lui Dumnezeu umple această clădire. Totul este posibil celui ce crede!

Cântăm încă o dată cântarea „Crede doar, crede doar”. [Se cântă cântarea (...)]. Aleluia!

Să vină încă doi frați să se roage împreună cu noi. Îl chemăm pe fratele Müller și după aceea fratele Schmidt se va ruga cu noi. Laude, mulțumiri și cinste să-I fie aduse Dumnezeului nostru.

[Se roagă cei doi frați; se cântă câteva cântări „Aceasta este ziua Domnului”, „Îl iubesc”, „Tu meriți” (...)]. Și tot poporul să spună „Amin”. Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți, să-i binecuvânteze pe toți aceia care au fost și sunt conectați în direct. Dumnezeu să fie cu toți. Noi suntem mulțumitori pentru Cuvântul Lui.

Fiți atenți ca totul să decurgă în liniște și ordine. Și dacă va vrea Dumnezeu și vom trăi, mâine dimineață. Harul Domnului să fie cu voi! [...] Amin. Dați mâna unii cu alții și urați-vă binecuvântarea lui Dumnezeu. Amin.